

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: M.N., narozená ... , bytem ...
zastoupená: JUDr. Jiří Vlasák, advokát se sídlem nám. Republiky 2,
301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023, se sídlem Na
Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 14.1.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.11.2018 č.j.
MPSV-2018/226770-914 o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče

rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 12.11.2018.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 14.1.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12.11.2018 č.j. MPSV-2018/226770-914, jehož kopii připojila, kterým žalovaný jako správní orgán věcně příslušný podle § 5 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád** nebo **s.ř.**), zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 23.7.2018 č.j. 85648/18/PM, kterým bylo rozhodnuto o přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ ode dne 1.5.2018 do 30.4.2020.
3. **V žalobě** žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 12.11.2018, protože dle ní byla žalovaným zkrácena na právu na spravedlivý proces tím, že potvrdil správnost rozhodnutí prvoinstančního orgánu, tj. ÚP, vydaného na základě nesprávného a neúplného zjištění skutkového stavu. Má za to, že zdravotnická dokumentace, ze které vycházely správní orgány při svém rozhodnutí, neposkytuje dostatek podkladů pro rozhodnutí správních orgánů, kdy obsahuje toliko výčet jednotlivých chorob a postižení, ale neposkytuje komplexní závěr, vyžadovaný zákonem pro přiznání průkazu ZTP. Žalovaný sice konstatuje, že předchozí přiznání nároku na průkaz ZTP v roce 2015 korelovalo s nestabilizovaným pooperačním stavem, který následně vyústil v další operativní výkon v 01/2016, ale nestabilizovaný pooperační stav rovněž nesvědčí pro přiznání průkazu ZTP. Průkaz ZTP byl přiznán na základě zdravotního stavu žalobkyně, a to postižení pohyblivosti i postižení páteře ztuhnutím úseků páteře, kterýmžto omezením se správní orgány vůbec nezabývaly, ač je obsaženo ve výčtu omezení v odst. 2. pro přiznání průkazu ZTP. Žalovaný sice konstatuje, že na dolních končetinách je doložena hyporeflexie, tj. oslabení reflexů, nicméně nezabývá se porovnáním tohoto stavu a paréze, tj. ochrnutí či částečné ochrnutí, opět jako podmínky pro přiznání průkazu ZTP, uvedené v odst. 2. Sama žalobkyně pak mohla správním orgánům upřesnit a podrobně popsat svůj zdravotní stav tak, aby mohly správní orgány zjistit skutkový stav způsobem, odpovídajícím zákonu, ale to se nestalo a jejich rozhodnutí je tak postiženo závažnou vadou.

Dále žalobkyně tvrdila, že byla žalovaným zkrácena na svých subjektivních právech tím, že žalovaný potvrdil správnost rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, vydaného v řízení, ve kterém nebyly respektovány základní zásady správního řízení. Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými ve správním řádu, avšak žalovaný se těmito zásadami neřídil.

Dle žalobkyně posudkový spis OSSZ neobsahuje všechny podklady významné pro posouzení jejího zdravotního stavu, zejména stav v době přiznání průkazu ZTP a stav po poslední operaci v roce 2016. Správní orgány se spokojily toliko se zprávou neurologa a ošetřujícího lékaře, když si dle žalobkyně měly opatřit zejména zprávy o průběhu a výsledku operace, které by jim poskytly zřejmě nejúplnější podklady pro posouzení jejího postižení s ohledem na podmínky přiznání průkazu ZTP. Dále pak správní orgány měly z důvodu úplnosti skutkových zjištění žalobkyni přizvat k jednání a přímo posoudit její

zdravotní stav, včetně posouzení jejího subjektivního vyličení rozsahu postižení a omezení. Také z tohoto důvodu měl žalovaný rozhodnutí zrušit a vrátit prvostupňovému správnímu orgánu, neboť namítané vady činí toto rozhodnutí nepřezkoumatelným a nezákonným. Závěrem žalobkyně požadovala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12.11.2018 i předcházejícího rozhodnutí ÚP ze dne 23.7.2018 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

4. **V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 12.11.2018 č.j. MPSV-2018/226770-914**, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.7.2018, žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně dne 9.5.2018 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, kdy po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-sever (dále jen **OSSZ**) dne 11.7.2018 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb. (o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, dále jen **vyhláška**), platnost stanovena od 1.5.2018 do 30.4.2020, rozhodl ÚP dne 23.7.2018 rozhodnutím č.j. 85648/18/PM přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1.5.2018 do 30.4.2020 podle ust. § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona.

Po včasném odvolání žalobkyně (mimo jiné namítala šest operací páteře, potíže při chůzi do kopce, na nerovném terénu a také, že potřebuje průkaz ZTP hlavně kvůli parkovací kartě, protože potřebuje při nastupování a vystupování z automobilu hodně místa) proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.7.2018 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která po jednání dne 3. a 31.10.2018 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ – jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 zákona; jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. g) přílohy č. 4 k vyhlášce; nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 přílohy č. 4 k vyhlášce, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 nebo 2 přílohy č. 4 k vyhlášce, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je se svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 3 přílohy č. 4 k vyhlášce; tento stav existoval i k datu 1.5.2018 do 30.4.2020.

V posudkovém zhodnocení PK MPSV dne 3.10.2018 uvedla, že z doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně po opakovaných operacích bederní páteře (2012, 2013, 2016), dále je doložena migrenózní cefalea, astma bronchiale, polyvalentní alergie, vředová choroba gastroduodena, chronická žilní insuficience, stav po hysterektomii a po cholecystektomii v anamnéze. Dle dokumentace je psychicky komponovaná, plně orientovaná, normálního intelektu, ve smyslové oblasti je bez významnějšího postižení; poslech srdce a plic je bez alterací, je normotenzní. V pohybové oblasti je u žalobkyně dokladován stav po opakovaných operacích páteře při hernii i disku L5/S1 s reziduální kořenovou iritací S1 vpravo, s dynamickou poruchou v bederním úseku lehčího až maximálně středního stupně. Na

dolních končetinách je doložena hyporeflexie L2/4 a klidné známky chronické žilní insuficience. Žalobkyně je schopna samostatného stoje a chůze bez kompenzačních prostředků, pouze s využitím opory na nerovném terénu. K námitkám v odvolání PK MPSV sdělila, že z doložených lékařských nálezů nevyplývá objektivně doložená tíže funkční poruchy odůvodňující přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně.

Dále dne 9.10.2019 požádal žalovaný o doplnění posudku a PK MPSV v doplňujícím posudkovém zhodnocení ze dne 31.10.2018 na podkladě doložené dokumentace (neurologické vyšetření ze dne 19.06.2018 a vyšetření ošetřujícího lékaře ze dne 04.06.2018) konstatovala stabilizaci zdravotního stavu po opakovaných operacích páteře na úrovni maximálně středně těžkého funkčního postižení. Předchozí přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (2015) se stanovením omezené platnosti korelovalo s nestabilizovaným pooperačním stavem, který následně vyústil v další operativní výkon v 01/2016. Posudková kritéria pro klasifikaci těžkého funkčního postižení odpovídající nároku na průkaz „ZTP“ již nejsou v současné době splněna. PK MPSV sdělila, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Závěrem bylo uvedeno, že odvolací orgán, tj. žalovaný, shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracované posudky se vypořádaly se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání. Posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 3.10.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, jeho správnost přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 19.2.2019 závěrem navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu dle § 78 odst. 7 s.ř.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání a popsal průběh řízení. Dále zdůraznil, že hodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byla věcně příslušná a usnášení schopná a zpracovala posudek v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru neurologie. Byly shromážděny podklady, které byly dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek včetně doplňujícího posudku se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 3.10.2018 považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý.

K námitkám žalobkyně také uvedl, že PK MPSV měla k dispozici uvedené lékařské zprávy, které posudkově zhodnotila a žalobkyně měla na základě doručeného „Vyrozumění o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“ právo navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Na základě zaslané „Informace ve věci posuzování zdravotního stavu PK MPSV“ měla možnost informovat PK MPSV o skutečnostech, které pokládá za důležité k posouzení svého zdravotního stavu, popřípadě poskytnout komisi aktuální lékařské zprávy. K další námitce žalobkyně uvedl, že

nepožadovala v odvolání svoji přítomnost při jednání posudkové komise a ani po celou dobu správního řízení nenavrhovala osobní účast. Dále poznamenal, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření posuzovaných osob u posudkových orgánů a přesvědčivost posudku je kategorií nezávislou na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv. Aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi a jeho závěry nesmí být zpochybněny obsahem jiné lékařské zprávy.

6. Z obsahu **správního spisu** zaslaného soudu žalovaným v této věci vyplývá, že odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného ze dne 19.2.2019. Ve spisu (část písemností ÚP) je založen mimo jiné posudek OSSZ ze dne 11.7.2018, v němž je uveden shora citovaný posudkový závěr mimo jiné s tím, že oproti poslednímu posouzení došlo ke zlepšení zdravotního stavu žalobkyně po proběhlém op. výkonu, kdy před výkonem chodila s oporou chodítka, nyní je schopná doma chůze bez opory, v terénu s 2 holemi. Z Protokolu z ústního jednání ÚP ze dne 23.7.2018 vyplývá, že žalobkyně se seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí a uvedla, že nesouhlasí s výsledkem posouzení zdravotního stavu, cítí se být omezená v oblasti mobility, je po 6 operacích páteře, trpí každodenními bolestmi, čím více se pohybuje, tím je to horší a využije možnosti odvolání. Ve včasném odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.7.2018 žalobkyně popsala svůj zdravotní stav a také uvedla důvody, proč potřebuje průkaz ZTP (zejména kvůli parkovací kartičce, kterou na průkaz TP nedávají, jelikož potřebuje při nastupování a vystupování z automobilu hodně místa pro úplné otevření dveří)

Také je založen v části písemností žalovaného posudek PK MPSV ze dne 3.10.2018, jehož závěr je výše citován v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného a z jeho obsahu mimo jiné vyplývá, že byly posudkově zhodnoceny lékařské zprávy praktického lékaře ze dne 4.6.2018 a z neurologického vyšetření ze dne 19.6.2018. V závěru uvedeného posudku zdůraznila PK MPSV, že výsledné funkční postižení nelze hodnotit jako těžké, neboť není prokázáno postižení páteře provázené těžkými parézami končetin, závažnými deformitami či ztuhnutím tří úseků, ani těžké omezení hybnosti nosných kloubů obou dolních končetin ani funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce, není dokladováno těžké postižení orientačních schopností a k námitkám žalobkyně konstatovala, že z doložených lékařských nálezů nevyplývá objektivně doložená tíže funkční poruchy odůvodňující přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně.

K žádosti žalovaného komise doplnila posudek dne 31.10.2018 a ohledně námítky žalobkyně, že dosud měla průkaz ZTP a podle ní by ho měla mít nadále, konstatovala na podkladě doložené dokumentace stabilizaci zdravotního stavu po opakovaných operacích páteře na úrovni maxim. středně těžkého funkčního postižení, proto neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Žalobkyně byla žalovaným písemně vyrozuměna dne 3.10. a 31.10.2018 o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ale této možnosti nevyužila.

Napadené rozhodnutí žalovaného bylo dle doručky žalobkyni doručeno dne 13.11.2018.

7. Podáním ze **dne 25.3.2019 žalobkyně** souhlasila s rozhodnutím ve věci samé bez jednání a specifikovala náhradu nákladů řízení.
8. V podání ze **dne 23.4.2019 žalobkyně** uvedla mimo jiné, že dle ní žalovaný nereaguje na některé výhrady, které proti jeho rozhodnutí vznesla a to zejména v komplexnosti posouzení jejího stavu, který vyplývá ze zdravotní dokumentace a bývá posuzován i na základě vyjádření posuzovaného.

9. **Žalovaný dne 28.5.2019** v doplňujícím vyjádření setrval na svém návrhu uvedeném ve vyjádření k žalobě dne 19.2.2019, jelikož replika žalobkyně neobsahuje žádné nové námitky či skutečnosti než argumentaci obsaženou v žalobě.
10. Následně **žalobkyně dne 17.7.2019** uvedla, že vyjádření žalovaného neobsahovalo argumentaci k jejím konkrétním námitkám k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu ohledně jejího zdravotního stavu, v čemž spatřuje vady a nedostatky napadených rozhodnutí.
11. Poté **žalovaný dne 15.8.2019** doplnil své vyjádření, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 22.10.2009 č.j. 3 Ads 48/2009-104 (.. hodnocení správních orgánů nepodléhá odborné lékařské závěry posudků, ale hodnotí správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti ..) a poukázal na to, že lékařské zprávy, tj. podklady, byly z lékařského hlediska zhodnoceny několikrát (OSSZ i PK MPSV). Žalovaný neshledal důvod domnívat se, že by posudkový závěr PK MPSV (především po jeho doplnění ze dne 31.10.2018) trpěl nějakou vadou či nedostatkem, pro který by bylo nutno pochybovat o jeho úplnosti a přesvědčivosti.
12. Soud ve věci rozhodl dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.** bez nařízení jednání, když s tímto postupem žalobkyně i žalovaný výslovně souhlasili.
13. V **§ 2 odst. 4 správního řádu** je stanoveno, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
14. Podle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
15. Správní orgány jsou v souladu s **§ 68 odst. 3 správního řádu** povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
16. Podle **§ 34 odst. 1 zákona** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. (Podle **§ 9 odst. 3 zákona** se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok.)
17. Dle **§ 34 odst. 2 zákona** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

18. Podle § 34 odst. 3 zákona nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.
19. Dle § 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 a 5 zákona při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí
- a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
 - b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,
 - c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.
- (odst. 2) Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.
- (odst. 5) Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
20. Zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, stanoví příloha č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **příloha č. 4 k vyhlášce**).
21. Dle § 2b) **vyhlášky** zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v **příloze č. 4 k vyhlášce** a v ní je uvedeno následující:
- 1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a-k):
 - písm. g)** postižení páteře s často recidivujícími projevy nervosvalového dráždění a poruchou svalového korzetu nebo se ztuhnutím dvou úseků páteře;
 - 2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a - n):
 - písm. h)** postižení páteře provázené těžkými parézami končetin nebo ztuhnutím tří úseků páteře nebo závažné deformity páteře s omezením exkurzí hrudníku.
22. Žalobkyně se v této věci podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i předcházejícího rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 12.11.2018 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení, jelikož skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV a jeho doplnění se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou a zejména zdravotní stav žalobkyně se od posledního posouzení stabilizoval dle OSSZ i PK MPSV.
23. Soud připomíná, že rozhodující správní orgán může dospět k závěru, zda důkazy jsou

úplné a přesvědčivé jen tehdy, jestliže se PK MPSV vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán; ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností i s přihlédnutím k rozsudku NSS č.j. 5 Ads 46/2017-84 ze dne 31.1.2018 dospěl k závěru, že v této věci posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti, přesvědčivosti i správnosti, plně obstál, když výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací správní orgán, soud i žalobkyni, ač s ním nesouhlasí. Nebylo tedy shledáno nesprávné vyhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, když lékař OSSZ i PK MPSV vycházeli, jak jsou oprávněni, z předložených lékařských zpráv vyhotovených odbornými ošetřujícími lékaři žalobkyně, přičemž měli k dispozici i příslušný posudkový spis, jak je patrné z posudku komise, vedený ohledně žalobkyně na OSSZ obsahující veškerá posouzení jejího zdravotního stavu posudkovými lékaři. V této věci PK MPSV hodnotila zdravotní stav žalobkyně i k datu 1.5.2018 a jelikož důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, záleželo pouze na ní, zda předloží v rámci správního řízení vedeného ÚP či žalovaným další lékařské zprávy k posudkovému zhodnocení či nikoli, proto nebylo povinností komise opatřovat další lékařské zprávy, jak se domnívá žalobkyně. Stejně tak není povinností lékaře OSSZ ani PK MPSV osobně vyšetřit posuzovaného a umožnit mu, aby upřesnil a podrobně popsal svůj zdravotní stav. Pro posudkové hodnocení jsou rozhodující lékařské zprávy vyhotovené ošetřujícími odbornými lékaři na základě vyšetření žadatele o průkaz osoby se zdravotním postižením a nikoli jeho subjektivní potíže.

24. Soud konstatuje, že žalovaný rozhodl na základě posudku, v němž komise posoudila zdravotní stav žalobkyně v této věci dle jí známých lékařských zpráv, tj. doložených, s přihlédnutím k obsahu posudkového spisu OSSZ, jak je zřejmé z posudku této komise, byť žalobkyně má jiný názor, jak je zřejmé z žaloby i replik v soudním řízení, tudíž skutkový stav byl řádně zjištěn.
25. Dle zjištění soudu je napadené rozhodnutí žalovaného plně v souladu s výše citovaným § 2 odst. 4 i § 3 správního řádu, rovněž tak v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což bylo ze strany žalovaného splněno. Žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání průkazu označeného ZTP dle § 34 odst. 3 zákona, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, která má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem TP dle § 34 odst. 2 zákona. PK MPSV se vyjádřila v posudku ze dne 3.10.2018 a jeho doplnění ze dne 31.10.2018 k námitkám žalobkyně uvedeným v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 23.7.2018, avšak žádnou z nich neshledala důvodnou, jak uvedeno shora. Pokud dojde ke zhoršení zdravotního stavu, žalobkyně má kdykoli možnost žádat o změnu průkazu TP na ZTP, navíc platnost průkazu TP byla stanovena toliko do 30.4.2020.
26. Žalobkyně také měla možnost se k samotnému posudku komise i jejímu doplnění a

případné absenci některých podkladů vyjádřit ještě před vydáním rozhodnutí žalovaného, této možnosti však nevyužila, ačkoliv o ní byla řádně poučena žalovaným písemně. Ani k žalobě nebyly připojeny žádné lékařské zprávy, které dosud nebyly posudkově zhodnoceny a týkaly by se v rozhodné době zdravotního stavu žalobkyně, přičemž její argumentace ohledně potřeby průkazu ZTP zejména kvůli parkovací kartičce však nemůže být důvodem pro vyhovění její žádosti, neb není v souladu s platnou právní úpravou v této oblasti, ač soud chápe její důvody.

27. Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobkyně ze dne 14.1.2019 není důvodná, když se žalovaný vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jejími námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP, ani nepostupoval v rozporu se zákonem, naopak rozhodl v souladu se zákonem. Soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, tedy neuznal žádnou z námitek žalobkyně důvodnou, neboť napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, obsahuje všechny potřebné náležitosti, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, i když je žalobkyně nadále jiného názoru. Neznamená totiž, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné, není-li v souladu s požadavky či názory žalobkyně. Nebylo ani shledáno, že by žalobkyně byla žalovaným zkrácena na svých subjektivních právech, jelikož byla žalovaným informována o možnosti seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí a její přítomnost u jednání komise není podmínkou pro vypracování posudku. Soud proto žalobu žalobkyně zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud se omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi.
28. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 19. prosince 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně